

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr. Drobne ogłoszenia 17 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 97. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za dzielność.

Poz. 98. Okólnik Ministra Skarbu z dnia 11 stycznia 1930 r.

Poz. 99. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1929/30 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Sprostowanie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

97.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej dnia 7 marca 1928 r. (D. U. R. P. Nr. 30, poz. 279) nadają

po raz pierwszy

KRZYŻ ZASŁUGI ZA DZIELNOŚĆ

pp.: **Józefowi Królikowskiemu**, posterunkowemu Policji Państwowej województwa łódzkiego, za czyny męstwa i odwagi spełnione z narażeniem życia podczas ujęcia bandyty, — **Aleksandrowi Proźkowi**, posterunkowemu Policji Państwowej województwa łódzkiego, za czyny męstwa i odwagi spełnione z narażeniem życia podczas walki z bandytą, — **Kazimierzowi Śmietance**, posterunkowemu Policji Państwowej województwa łódzkiego, za ratowanie człowieka z płonącego budynku z narażeniem życia.

Warszawa, dnia 17 marca 1930 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) **K. Bartel**.

98.

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1930 r.

L. D. VI. 3316/3/29.

Do

- 1) Izby Skarbowej — Wydział IV.
- 2) Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy w Katowicach.

Zgodnie z porozumieniem między Polską i W. M. Gdańskiem w obrocie przekazywanym pomiędzy Polską i W. M. Gdańskiem towarami, podlegającymi podatkowi pośredniemu, względnie opłacie monopolowej, „zawartość w towarze przekazywanym substancji, podlegającej opodatkowaniu względnie opłacie monopolowej, ustalona przez władze jednej strony, będzie brana przez władze drugiej strony jako podstawa do obliczenia i ściągnięcia podatku lub opłaty bez osobnego sprawdzania zawartości odnośnej przesyłki.

Przeprowadzanie rewizyj doraźnych od czasu do czasu jest dopuszczalne. Próbkę winny być pobierane tylko w takich ilościach, które są niezbędne do zrobienia analizy. Odchylenia w wynikach analizy aż do 3% nie będą brane pod uwagę. Te zarządzenia kontrolne nie powinny powodować przerwy w transporcie towarów.

Podatek pośredni względnie opłatę monopolową uiszczą się bezpośrednio w właściwym urzędzie odprawy.

Wobec tego uzupełnia się okólnik z dnia 31 marca 1922 r. 1889/22 W. II (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 11, poz. 153) w następujący sposób:

„Jeżeli zawartość artykułów akcyzowo-monopolowych w towarze przekazywanym z obszaru W. M. Gdańska do Polski zostanie zbadana w drodze urzędowej analizy próbki tego towaru przez władze gdańskie i uwidoczniona przez urząd wysyłający na obu egzemplarzach zgłoszenia (karty przekazowej), a pismo urzędowe o wyniku analizy przesłane urzędowi odbiorczemu wraz z duplikatem zgłoszenia (karty przekazowej), natenczas podatek pośredni, względnie opłatę monopolową od danej przesyłki będzie się obliczać i pobierać według wyniku tej analizy.

Jednakże we wszystkich wypadkach uzasadnionych wątpliwości, a normalnie od czasu do czasu urząd odbiorczy będzie pobierał próbkę towaru w ilości niezbędnej dla dokonania urzędowej analizy i sprawdzenia zawartości artykułu podatkowego względnie monopolowego w przesyłanym towarze. Atoli i w tym wypadku przesyłka winna być zwolniona do dalszego transportu bezzwłocznie po pobraniu podatku, względnie opłaty monopolowej według wyniku analizy urzędu gdańskiego, oraz po odnotowaniu w rejestrze odbiorczym osoby, obowiązanej do uiszczenia należności podatkowej, względnie monopolowej od danej przesyłki. Odchylenia w wynikach analizy do 3% nie będą brane pod uwagę, a przy odchyleniach ponad 3% będzie wymierzana i pobierana dodatkowa należność podatkowa, względnie monopolowa od całej zachodzącej różnicy w wynikach analizy.

Przy przekazywaniu towarów, zawierających artykuły akcyzowo-monopolowe z Polski na obszar W. M. Gdańska urzędy przekazujące będą uwidaczniały na żądanie wysyłającego na obu egzemplarzach zgłoszenia (karty przekazowej) wynik polskiej urzędowej analizy próbki towaru oraz przesyłały urzędowi odbiorczemu na obszarze W. M. Gdańska pismo urzędowe o wyniku analizy wraz z duplikatem zgłoszenia (karty przekazowej).

O tem należy bezzwłocznie zawiadomić urzędy i organa, pełniące czynności urzędów przekazowych (Urząd wysyłający, względnie odbiorczy) w myśl załącznika 1. (c) do art. 207 umowy polsko-gdańskiej z dn. 24 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 139 z r. 1922), celem ścisłego zastosowania się.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) **Ignacy Matuszewski**.

99.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1929/30 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686), oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 stycznia 1930 roku („Monitor Polski” z 22 stycznia 1930 r., Nr. 17, poz. 30), Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Jana Gnoińskiego, Okręgowego Inspektora Pracy,

jako przedstawiciela Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, inż. Klimkiewicza, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Sądziego Sądu Apelacyjnego Jana Włoczewskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości — na posiedzeniach, odbytych w dniach 27 — 28 stycznia, 14 lutego i 1 marca 1930 r. w Warszawie — po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracodawców i pracowników leśnych, oraz zważywszy, że:

1) byłoby pożądane wprowadzenie zmian tak co do wysokości świadczeń, jak i co do sposobu ich wydawania,

2) wprowadzenie tych zmian w połowie roku służbowego jest pod wielu względami nierealne, gdyż strony winny przy zawieraniu umów indywidualnych znać je, orzekła ustalić warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego na czas do 1.X. 1930 r. podług dotychczas zawieranych w tym przedmiocie umów zbiorowych, a mianowicie:

I. Zasady ogólne.

Art. 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych z wyjątkiem lasów państwowych, posiadających obszar leśnego nie mniej, niż 150 ha, z drugiej zaś strony — stałych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t. p.).

U w a g a: Inwalidzi oraz pobierający rentę, podlegają osobnej umowie.

Art. 2.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1929 r. do dnia 30 września 1930 r.

Art. 3.

Rok służbowy pracowników, objętych niniejszym orzeczeniem, zaczyna się 1 października, a kończy 30 września roku następnego, przyczem obie strony obowiązuje najmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

Niewypowiedzenie we właściwym terminie (najpóźniej do dnia 1 lipca włącznie) umowy pracy, przedłuża ją nadal.

Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy, teje nie przedłuża.

Art. 4.

Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązywanie stosunku służbowego w ciągu roku, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe — według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń, b) pracownikom przerywać pracy.

U w a g a: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia, pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 4% od wstrzymanej należności.

Art. 5.

Orzeczenie niniejsze stanowi dla województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego w myśl ustawy z dnia 1-go sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 65, poz. 394) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne niż warunki orzeczenia niniejszego są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art. 6.

Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanych świadczeń i spis powierzonego mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tem pracodawca wydaje

bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszego orzeczenia na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

U w a g a: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane, niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7.

Pracodawców oraz ich zastępców obowiązują grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

Pracowników obowiązują grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swjej zwierzchności, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

Art. 8.

Pracownicy objęci niniejszym orzeczeniem nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych do posług osobistych, bądź też pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowymi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

Pracownicy straży leśnej, zajęci przy urządzaniu polowania, otrzymują dodatkowe wynagrodzenie.

III. Warunki wynagrodzenia.

Art. 9.

Wynagrodzenie pracowników straży leśnej w naturze (rola, mieszkanie, łąka, pastwisko, zboże, opał i t. d.), oraz w gotówce w przeliczeniu na żyto według cen Giełdy Warszawskiej, loco stacja załadunku, winno być o 10% wyższe od całkowitego wynagrodzenia, przewidzianego w umowie zbiorowej Nr. 1 dla ordynariuszy, obowiązującej w tymże czasie w danym powiecie, przeliczonego według tychże cen żyta Giełdy Warszawskiej.

Art. 10.

Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w artykułach poprzednich orzeczenia niniejszego, pracownik straży leśnej otrzyma:

- na pięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kozuch krótki,
- na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i także spodnie, i
- na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni, spodnie oraz buty i czapkę lub kapełusz.

U w a g a: Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, na który zostały wydane, przechodzą na własność pracownika. Przedmioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady podlegają zwrotowi.

Art. 11.

Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym drzewa opałowego w szczapach lub krągłakach 24 m³ przestrzenne miękkiego lub 18 m³ przestrzenne twardego w miejscu zamieszkania, o ile pracownik nie posiada konia.

Opał wydaje się co najmniej na miesiąc zgóry.

Art. 12.

Pracownik straży leśnej ma prawo trzymania w dowolnej ilości trzody chlewnej w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowym pomieszczenia.

Art. 13.

Pracownikowi, wzywaniu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach tegoż pracodawcy, wypłacane będzie strawnie: za całą dobę równoważnik 6 kg. żyta, za pół dnia 2½ kg. według cen miejscowych.

IV. Mieszkanie.

Art. 14.

Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory.

Izby winny być wytykowane, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej dwóch tygodni.

Wapno do bielienia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie.

Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesiąca letnich.

W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higieniczne. Obowiązują wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy.

Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogródków owocowych, w szczególności przez dostarczanie drzewek i t. p.

Art. 15.

Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należytych porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

Przy wprowadzeniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny.

Art. 16.

Drobny remont mieszkania i budynków gospodarczych (gajówki), nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materiałami, dostarczonymi przez pracodawcę.

Art. 17.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach, gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 18.

W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej, winny być obowiązkowo uwzględniane co najmniej dwie izby mieszkalne, kuchnia, komora i sieni.

Art. 19.

Pracownicy, zajmujący mieszkania własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy, które winno być uwzględnione przy obliczaniu świadczeń, według art. 9.

V. Urlopy.

Art. 20.

Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświęteczne, bez potrącenia świadczeń.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla 2 pracowników z nadleśnictwa.

Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca w stosunku równoważnika 6 — 12 kg. żyta dziennie według cen miejscowych.

VI. Ubezpieczenie i nauka dzieci.

Art. 21.

Do czasu wprowadzenia kas chorych, pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty, związane z przyjazdem lekarza do chorego. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę, aptekę, pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, o ile stale pracują w majątku pracodawcy.

U w a g a I. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

U w a g a II. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów technicznych dentystycznych.

Art. 22.

Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości; może go jednak skutkiem starczej niezdolności do pracy przenieść do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy na emeryturę, która winna zapewniać emerytowanemu mieszkanie i świadczenia komornika.

Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego 25 lat.

Art. 23.

Na wypadek śmierci pracownika, pozostała po nim rodzina otrzymuje na koszty pogrzebu 30 zł i trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się, względnie wydaje się umundurowanie, przewidziane w art. 10 p. c.

Art. 24.

Na wypadek śmierci żony pracownika, otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł, na wypadek śmierci dziecka 15 zł.

We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma również trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

Art. 25.

Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych na wypadek śmierci pracownika straży leśnej, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę świadczeń w naturze i w gotówce, przewidzianych dla pracownika straży leśnej w niniejszej umowie.

W razie niedawania przez pracodawcę powyższych świadczeń w naturze w całości lub częściowo, pracodawca winien wydać jednorazowo lub w dwu ratach kwartalnych ekwiwalent gotówkowy według cen miejscowych:

- za pensję równoważnik 100 kg. żyta,
- za ordynarję równoważnik 400 kg. żyta,
- za utrzymanie krów równoważnik 375 kg. żyta,
- za kartofle równoważnik 450 kg. żyta,
- za mieszkanie równoważnik 225 kg. żyta,
- za opał równoważnik 150 kg. żyta.

W tym wypadku rodzina zmarłego pracownika ma prawo mieszkać w gajówce przez czas jednego miesiąca od dnia śmierci pracownika.

Art. 26.

Pracodawcy opłacają początkową naukę dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat lub dopłat.

VII. Regulowanie zbiorów i zasiewów pomiędzy rodziną zmarłego pracownika a jego zastępcą.

Art. 27.

Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym, bądź ustępującym w ciągu roku pracownikowi winien ułożyć się polubownie z rodziną zmarłego co do wszelkich sprzędów i zasiewów. Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tę sprawę w sposób następujący:

o ile śmierć gajowego nastąpiła w czasie między 1.X a 31.XII, rodzina zmarłego gajowego otrzymuje po 2 kwintale żyta z morga lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1.I a 1.IV — po 3 kwintale żyta z morga lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1.IV a 1.VII — po 4½ kwintala żyta z morga lub równoważnik w gotówce;

o ile zaś śmierć nastąpiła między 1.VII a 1.X — zbiory całkowicie należą do rodziny zmarłego.

Wydane przez pracodawcę z tego tytułu świadczenia rodzinie zmarłego gajowego w całości potrąca się z rocznego uposażenia nowego gajowego, o ile nowy gajowy dokona sprzętów.

Działo się w Warszawie dnia 5 marca 1930 r.

Przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
(—) J. Gnoiński.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) Włoczewski.

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa:
(—) inż. Klimkiewicz.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 marca 1930 r. zamianował:

Sędzię Sądu Apelacyjnego w Lublinie **Karola Konica** i Prokuratora Sądu Okręgowego w Bydgoszczy **Tadeusza Krzysztoforskiego** — Wiceprokuratorami Sądu Najwyższego;

Sędzię Sądu Okręgowego w Poznaniu **Tomasza Wilczaka** — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.